

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2016)0201

Uzbrukumi slimnīcām un skolām kā starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums

Eiropas Parlamenta 2016. gada 28. aprīļa rezolūcija par uzbrukumiem slimnīcām un skolām kā starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu (2016/2662(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ženēvas konvencijas un citus starptautisko humanitāro tiesību (SHT) juridiskos instrumentus,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (VCD) un citus Apvienoto Nāciju Organizācijas instrumentus cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 10. un 11. decembra sanāksmē pieņemtos secinājumus par Pasaules humānās palīdzības samita sagatavošanas procesu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pantā ietverto principu par politikas saskaņotību attīstības jomā,
- ņemot vērā 2009. gada 8. decembra Ārlietu padomes secinājumus par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības atjauninātās pamatnostādnes par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanu¹,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlijā pieņemtos Globālās humānās palīdzības programmas partnerības principus,
- ņemot vērā Pasaules humānās palīdzības samitam sagatavoto ANO ģenerālsēkretāra 2016. gada 2. februāra ziņojumu „Viena cilvēce, kopēja atbildība”,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2011. gada 12. jūlijā pieņemto Rezolūciju Nr. 1998 un 2014. gada 7. martā pieņemto Rezolūciju Nr. 2143, kurās ir risināts bruņotos konfliktos cietušu bērnu aizsardzības jautājums,

¹ OV C 303, 15.12.2009., 12. lpp.

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. jūlija Rezolūciju Nr. 64/290 par tiesībām uz izglītību ārkārtas situācijās,
 - ņemot vērā 2016. gada 25. februāra rezolūciju par stāvokli Jemenā¹, 2016. gada 4. februāra rezolūciju par tā dēvētās *ISIS/Daesh* veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu², 2015. gada 26. novembra rezolūciju par izglītības nodrošināšanu bērniem ārkārtas situācijās un ieilgušu krīžu gadījumos³, 2014. gada 27. februāra rezolūciju par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu⁴ un 2015. gada 16. decembra rezolūciju par gatavošanos pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību⁵,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1502 (2003) par vardarbību pret humānās palīdzības organizāciju darbiniekiem un Rezolūciju Nr. 2175 (2014) par civiliedzīvotāju aizsardzību bruņotos konfliktos,
 - ņemot vērā 2015. gada maija Deklarāciju par drošām skolām, ko atvēra apstiprināšanai Norvēģijas Ārlietu ministrijas 2015. gada maijā sasauktajā Oslo konferencē par drošām skolām, un ar šo deklarāciju saistītās pamatnostādnes skolu un universitāšu aizsardzībai pret izmantošanu militāriem mērķiem bruņota konflikta laikā,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā pārstāvja bērnu un bruņotu konfliktu jautājumos 2014. gada 21. maijā izdotos norādījumus par uzbrukumiem skolām un slimnīcām, lai palīdzētu visiem, kas iesaistīti uzraudzības, ziņošanas un atbalstīšanas darbā,
 - ņemot vērā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness 32. starptautiskās konferences 2015. gada 10. decembrī pieņemto rezolūciju par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas uzlabošanu,
 - ņemot vērā Sarkanā krusta starptautiskās komitejas (SSKK) ziņojumu par projektu "Veselības aprūpe briesmās" un ziņojumu par vardarbību pret veselības aprūpes iestādēm un to darbiniekiem;
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā starptautiskā sabiedrība dažos iepriekšējos gados ir bijusi lieciniece satraucošai tendencei visā pasaulē, kuru raksturo uzbrukumi slimnīcām un skolām bruņotu konfliktu laikā, piemēram, 2015. gada 3. oktobra uzbrukums organizācijas „Ārsti bez robežām” veselības aprūpes centriem Kondoza (Afganistāna), 2016. gada 10. janvāra uzbrukums Razā (Jemena) un lielas uzbrukums skaits Sīrijas pilsētās pašreizējā konflikta gaitā; tā kā vēl nebijušos apmēros ir pieauguši aizliegumi pieņemt humāno palīdzību un nodrošināt tās pieejamību, civiliedzīvotāju un humānās palīdzības darbinieku nogalināšana, ieslodzītāna šausminošos apstākļos un civiliedzīvotāju izmantošana par ķīlniekiem vai viņu nonākšana piespiedu verdzībā; tā kā augošās vajadzības un problēmas, noturīgu saistību trūkums un humānās palīdzības izmaksu palielināšanās ir veicinājuši to, ka pašreizējā humānās palīdzības sistēma ir sevi izsmēlusi, un tā kā šī situācija ir piespiedusi vairākas organizācijas uz laiku pārtraukt pārtikas palīdzību, mājokļu nodrošināšanu un citas

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0066.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0051.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0418.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0172.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0459.

dzīvību glābjošas humānās palīdzības operācijas;

- B. tā kā pirmais Pasaules humānās palīdzības samits tiks rīkots Stambulā 2016. gada 23.–24. maijā; tā kā ziņojumā „Viena cilvēce, kopēja atbildība”, ko ANO ģenerālsekretārs sagatavojis pasaules humānās palīdzības augstāka līmeņa sanāksmei, viņš vērš uzmanību uz to, ko viņš dēvē par „starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošanas nekaunīgu un brutālu graušanu” bruņotu konfliktu situācijās, kas draud ar atgriešanos beznosacījumu kara laikmetā; tā kā ziņojumā norādīts par to, ka netiek pieprasīta un veicināta šādu normu ievērošana un netiek atbalstīti spēkā esošie izpildes, uzraudzības un pārskatatbildības mehānismi;
- C. tā kā starptautiskās humanitārās tiesības (SHT), kas pazīstamas arī kā bruņota konflikta tiesību akti, ir paredzētas tam, lai atvieglotu bruņota konflikta sekas, aizsargājot tos, kuri šādos konfliktos nepiedalās, un regulējot karadarbības līdzekļus un metodes;
- D. tā kā ANO Drošības padomei ir skaidri noteikta loma, kas paredz nodrošināt starptautisko tiesību ievērošanu saistībā ar visu ;
- E. tā kā ir nepieciešams stiprināt humānās palīdzības darbinieku aizsardzību, drošības pasākumos nenodalot starptautisko un vietējo personālu;
- F. tā kā nevalstisko pārstāvju, teroristu grupu un citu vienību pieaugošā parādīšanās bruņotajos konfliktos rada problēmas starptautisko humanitāro tiesību piemērošanā; tā kā visām konfliktā iesaistītajām pusēm, ieskaitot valsts un nevalstiskus bruņotos dalībniekus, ir jāgarantē humānās palīdzības sniedzējiem nepieciešamā piekļuve, lai palīdzētu neaizsargātiem konfliktu skartiem civiliedzīvotājiem;
- G. tā kā visu humānās palīdzības darbību pamatā ir jābūt humānās palīdzības principiem — cilvēcībai, neitralitātei, objektivitātei un neatkarībai — un starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pamatnoteikumiem, kas paredzēti Ženēvas konvencijās un to papildprotokolos; tā kā pārvietoto personu aizsardzība ir jānodrošina un tā kā priekšroka ir jādod neatkarīgai palīdzībai;
- H. tā kā slimnīcas un medicīniskais personāls ir īpaši aizsargāts saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām un tā kā apzināti uzbrukumi civiliedzīvotājiem un civilajai infrastruktūrai ir skaidri aizliegti starptautiskajās humanitārajās tiesībās un tiek uzskatīti par nopietnu starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu;
- I. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem uzbrukumi humānās palīdzības darbiniekiem ir kara noziegumi; tā kā tajos ir arī uzsvērts, ka apzināti uzbrukumi ēkām, kas tiek izmantotas reliģijas, izglītības, mākslas, zinātnes vai labdarības nolūkos vai ir vēstures pieminekļi, ir kara noziegums;
- J. tā kā ANO telpas un īpašums, tostarp skolas un veselības aprūpes centri, ir neaizskarami un aizsargāti saskaņā ar 1946. gada Konvenciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas privilēģijām un neaizskaramību;
- K. tā kā SSKK pienākumu izmeklēt iespējamus kara noziegumus ir noteikusi par SHT pamatnoteikumu, ko piemēro starptautiskiem un iekšējiem bruņotajiem konfliktiem;
- L. tā kā daži bruņotie grupējumi ir pret sekulāru un meiteņu izglītošanu, kā arī pret to, ka meitenes ārstē vīriešu kārtas medicīnas personāls, un tādējādi ierobežo piekļuvi šiem

pakalpojumiem; tā kā konfliktu rezultātā radusies vispārējā nedrošības atmosfēra liedz bērniem, skolotājiem un medicīnas darbiniekiem apmeklēt skolu vai iegūt medicīnisko palīdzību; tā kā sievietes un bērni saskaras ar paaugstinātu risku pārvietošanas un parasto aizsardzības un atbalsta struktūru sabrukšanas gadījumā; tā kā starptautiskās humanitārās tiesības paredz, ka visa nepieciešamā medicīniskā aprūpe ir bez diskriminācijas jāsniedz kara laikā izvarotām meitenēm un sievietēm; tā kā Pasaules Veselības organizācija nedrošu abortu uzskata par vienu no trijiem galvenajiem māšu mirstības cēloņiem; tā kā mātes veselība, konsultācijas izvarošanā cietušām sievietēm un izglītības un mācību programmas pārvietotiem bērniem ir būtiskas problēmas bēgļu nometnēs;

- M. tā kā 2016. gada 14. martā 52 valstis, tostarp vairākas, bet ne visas ES dalībvalstis apstiprināja deklarāciju par drošām skolām, kas tika pieņemta 2015. gada maija Oslo konferencē par drošām skolām;
- N. tā kā Ārlietu padome, pieņemot ES Pamatnostādnes par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanu, uzsvēra, cik būtiski ir efektīvi rīkoties, lai novērstu smagu pārkāpumu sekas, atbalstot attiecīgus pārskatatbildības mehānismus, un cik liela nozīme var būt Starptautiskai Krimināltiesībai gadījumos, kad attiecīgā valsts vai valstis nespēj vai negrib īstenot savu jurisdikciju; tā kā ES Pamatnostādnes uzliek par pienākumu „attiecīgajai Padomes darba grupai” pārraudzīt situācijas, kurās varētu piemērot SHT, un šādos gadījumos ieteikt pasākumus, kas veicinātu SHT ievērošanu (15. punkta a) apakšpunkts);
- O. tā kā no 2012. līdz 2015. gadam *ICRC* organizēja plašu apspriešanās procesu par to, kā stiprināt bruņotā konfliktā cietušo personu tiesisko aizsardzību un kā uzlabot SHT ievērošanas mehānismu efektivitāti;
- P. tā kā Atjauninātas Eiropas Savienības pamatnostādnes par starptautisko humanitāro tiesību (SHT) ievērošanas veicināšanu šajā sakarā attiecas uz dažādiem ES rīcībā esošiem darbības veidiem attiecībā ar trešām valstīm, tostarp uz politisko dialogu, vispārīgiem oficiāliem paziņojumiem, ierobežojošiem pasākumiem, sadarbību ar citām starptautiskām struktūrām, krīzes pārvarēšanas operācijām, individuālo atbildību, mācībām un ieroču eksporta kontroli;
- Q. tā kā starptautiskās Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness kustības 32. konferences dalībvalstis 2015. gada decembrī tomēr nespēja vienoties par jaunu mehānismu, kuru bija ierosinājusi SSKK un Šveices valdība, lai stiprinātu SHT ievērošanu; tā kā kustības dalībvalstis vienojās sākt jaunu procesu starpvaldību līmenī, lai rastu iespējas uzlabot SHT īstenošanu, un par šā procesa rezultātiem ir iecerēts ziņot nākamajā starptautiskajā konferencē, ko paredzēts rīkot 2019. gadā,
- R. tā kā ES budžeta humānās palīdzības nodaļā paredzētie līdzekļi, kas 2015. gadā sasniedza EUR 909 miljonus, ir mazāk nekā 1 % no kopējā ES budžeta; tā kā uzlabot saikni starp ārkārtas palīdzību un ilgtermiņa palīdzību ir viens no veidiem, kā mazināt pašreizējo neatbilstību starp milzīgajām humanitārajām vajadzībām un pieejamajiem līdzekļiem,
- 1. vēlreiz uzsver starptautisko humanitāro tiesību fundamentālo ieguldījumu mūsdienu cilvēces vēsturē un aicina visas ANO dalībvalstis izmantot iespēju pasaules humānās palīdzības samītā kārtējo reizi apliecināt, ka galvenā nozīme ir starptautiskajām humanitārajām tiesībām un aizsardzībai, kuru tās piedāvā;

2. pauž dziļu nožēlu par starptautisko humanitāro tiesību neievērošanu un pauž sašutumu un nopietnas bažas par to, ka visā bruņotajos konfliktos pasaulē arvien satraucošākā tempā palielinās nāvējošie uzbrukumi slimnīcām, skolām un citiem civilajiem mērķiem, kuros par mērķi un upuri kļūst pacienti, studenti, medicīnas darbinieki, mācībspēki, humānās palīdzības darbinieki, viņu ģimenes locekļi un bērni; pauž viedokli, ka pēc starptautiskajiem nosodījumiem ir jāseko neatkarīgām izmeklēšanām un patiesai pārskatbildībai; aicina dalībvalstis, ES iestādes un priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi (PV/AP) atzīt šīs ārkārtas situācijas patieso apmēru un, pievēršoties šim jautājumam, izmantot visus to rīcībā esošos instrumentus;
3. nosoda uzbrukumus slimnīcām un skolām, kas aizliegti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, atzīstot, ka šādi akti var būt 1949. gada Ženēvas konvenciju nopietni pārkāpumi un kara noziegumi atbilstīgi Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem; pauž pārliecību, ka veselības un izglītības iestāžu saglabāšana par neitrālām un aizsargātām teritorijām bruņotu konfliktu situācijās ir jānodrošina, attiecībā uz notikušajiem nežēlīgajiem uzbrukumiem izmantojot pārredzamas, neatkarīgas un objektīvas izmeklēšanas un panākot visu iesaistīto pušu patiesu atbildību par izdarītajiem noziegumiem; uzsver, ka ir būtiski saglabāt skaidru nodalījumu starp humānās palīdzības sniedzējiem un militāro personālu, un uzsver nepieciešamību atturēties no humānās palīdzības kooptācijas militāriem vai politiskiem mērķiem, jo tas grauj un apdraud patiesi humānās palīdzības sniegšanas operācijas un attiecīgo personālu;
4. nosoda to, ka bruņota konflikta puses izmanto skolas un slimnīcas, faktiski padarot tās par mērķi uzbrukumiem; atgādina, ka tie, kas izmanto aizsargātas personas vai īpašumu kā dzīvo aizsegu vai maskēšanās nolūkos, arī ir vainīgi starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumos;
5. aicina konfliktējošās puses ievērot starptautisko humanitāro tiesību pamatprincipus un atturēties no mērķtiecīgiem uzbrukumiem civilajai infrastruktūrai; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot palīdzības darbinieku drošību, lai efektīvāk reaģētu uz uzbrukumiem; tādēļ prasa, lai ES un tās dalībvalstis aicinātu ANO un ANO Drošības padomi garantēt gan vietējo, gan starptautisko humanitārās palīdzības darbinieku aizsardzību;
6. pauž dziļu cieņu starptautiskajam un vietējam medicīniskajam personālam, mācību iestāžu personālam un humānās palīdzības sniedzējiem par apbrīnojamo drosmi un apņēmību, ar kādu viņi darbojas konfliktu zonās;
7. uzsver, ka tiesības uz veselības aprūpi ir daļa no cilvēktiesībām, un aicina bruņotos konfliktos iesaistītās puses nodrošināt bruņoto konfliktu laikā medicīnas pakalpojumu pieejamību, piekļuvi tiem, pieņemamību un kvalitāti; prasa panākt globālu apņemšanos nodrošināt sievietēm un meitenēm aizsardzību no jebkādas ārkārtas situācijas vai krīzes sākuma, pievēršot uzmanību seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības riskam, palielinot informētību, panākot šādas vardarbības veicēju saukšanu pie atbildības un nodrošinot, ka humanitārajās krīzēs sievietēm un meitenēm ir pieejami visa veida seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumi, tostarp droši aborti, un nepieļaujot šādu necilvēcīgu izturēšanos, bet ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības un Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus;
8. uzsver, ka ir vajadzīga lielāka savstarpējā papildināmība starp humāno palīdzību un attīstības palīdzību, lai uzlabotu efektivitāti un novērstu humānās palīdzības finansējuma trūkumu, un vienlaikus ir jāpalielina attīstības palīdzības un humānās palīdzības

finansējums; aicina ES, tās dalībvalstis un citus starptautiskos donorus pasaules humānās palīdzības samitā (WHS) pilnībā uzņemties visas ierosinātās pamatsaistības, kas iekļautas „Humānisma programmā” (*Agenda for Humanity*), kam uzmanības centrā likts mērķis samazināt karadarbības ietekmi uz civiliedzīvotājiem un ļaut nodrošināt humāno palīdzību;

9. aicina ES un tās dalībvalstis mudināt ANO Drošības padomi izmantot visus pieejamos instrumentus, piemēram, mērķtiecīgus pasākumus, faktu vākšanas misijas vai izmeklēšanas komisiju izveidi, un tiesvedības mehānismus, piemēram, lietas nodošanu Starptautiskajai krimināltiesai; prasa neizmantot Drošības padomē veto tiesības, ja tiek pieņemti lēmumi saistībā ar humāno palīdzību, uzlabot to starptautisko tiesību normu ievērošanu, kas paredz humānās palīdzības darbinieku aizsardzību, un nodrošināt, ka darbības, kas varētu būt minēto normu pārkāpumi, tiek sistemātiski izmeklētas un ka personas, kas tiek turētas aizdomās par šādu darbību veikšanu, tiek sauktas pie atbildības;
10. pauž nožēlu, ka vairākas valstis, ar kurām ES un tās dalībvalstīm ir partnerattiecības, ir iesaistītas smagos starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumos; pieprasa ES izmantot visus tai divpusējo attiecību kontekstā pieejamos līdzekļus, cita starpā arī politisko dialogu, lai efektīvi veicinātu, ka partnervalstis ievēro starptautiskās humanitārās tiesības, un gadījumā, ja šāds dialogs nesniedz rezultātus, apsvērt iespēju veikt citus pasākumus atbilstoši ES Pamatnostādņēm par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanu;
11. aicina PV/AP ierosināt iniciatīvu, kuras mērķis būtu noteikt ES ieroču embargo valstīm, kas ir atbildīgas par smagiem starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, jo īpaši par mērķtiecīgiem uzbrukumiem civilajai infrastruktūrai; uzsver, ka turpmāka ieroču pārdošanas šādām valstīm atļaušana pārkāpj Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP¹;
12. aicina Ārlietu padomi un PV/AP pieprasīt, lai ES misiju vadītāji un attiecīgie ES pārstāvji (ES civilo operāciju vadītāji, ES militāro operāciju komandieri un ES īpašie pārstāvji) ziņotu par gadījumiem, kad tiek nopietni pārkāptas starptautiskās humanitārās tiesības;
13. mudina ES un tās dalībvalstis pilnībā atbalstīt ANO ģenerāļsekretāra aicinājumu visām ANO dalībvalstīm izmantot iespēju, ko sniedz Pasaules humānās palīdzības samits, lai atkārtoti paustu apņemšanos aizsargāt civiliedzīvotājus un nodrošināt visu personu cilvēktiesības, ievērojot, īstenojot un veicinot noteikumus, par kuriem šīs valstis jau iepriekš vienojušās; uzsver, cik lielu nozīmi ANO ģenerāļsekretārs ir piešķīris starptautisko izmeklēšanas un tiesu sistēmu, tostarp Starptautiskās Krimināltiesas, stiprināšanai, lai papildinātu valstu izmeklēšanas un tiesu iestāžu sistēmas nolūkā izbeigt nesodāmību par SHT pārkāpumiem;
14. atzīst to, cik nozīmīgas ir ES Pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai, jo neviena cita valsts vai organizācija nav pieņēmusi līdzvērtīgu dokumentu; aicina ES un tās dalībvalstis efektīvi īstenot šīs ES pamatnostādnes;
15. aicina Ārlietu padomi un PV/AP nodrošināt, ka ES politiku un pasākumus saistībā ar SHT izstrādā saskaņoti un efektīvi un ka galvenā atbildība par SHT pamatnostādņu īstenošanu gulstas uz Padomes Starptautisko publisko tiesību darba grupu, kuru vada Padomes

¹ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

prezidentūra; šajā sakarībā uzsver, ka ES pamatnostādnes paredz pienākumu „attiecīgām Padomes darba grupām” uzraudzīt situācijas, kad varētu piemērot SHT, un šādos gadījumos ieteikt pasākumus, kas veicinātu atbilstību SHT; prasa ES un dalībvalstīm nodrošināt sīkākus pārskatus attiecībā uz pamatnostādņu īstenošanu konkrētās konflikta situācijās, jo īpaši ES ikgadējā ziņojumā par cilvēktiesībām un demokrātiju;

16. atgādina par ES pamatnostādņēs pausto nostāju, ka attiecīgos gadījumos jāapsver iespēja izmantot saskaņā ar 1949. gada Ženēvas Konvenciju I papildprotokolu dibinātās Starptautiskās Humanitārās faktu meklēšanas komisijas (*IHFFC*) pakalpojumus, kura var palīdzēt veicināt SHT ievērošanu, piedāvājot savus faktu vākšanas resursus un vidutāja funkcijas; norāda, ka *IHFFC* pakalpojumi nav izmantoti, un aicina iesaistītās puses apsvērt tās iesaistīšanu; aicina visas ES dalībvalstis atzīt *IHFFC* kompetenci;
17. aicina pilnveidot starptautiskās sabiedrības institucionālo sistēmu kopīgu ar SHT īstenošanu saistīto problēmu risināšanai; atzinīgi vērtē ES un tās dalībvalsti, kuras ir Starptautiskā Sarkanā Krusta komitejas (SSKK) locekles, apņemšanos stingri atbalstīt tāda efektīva mehānisma izveidi, ar ko pastiprinātu atbilstību SHT, taču aicina PV/AP informēt Parlamentu par saviem mērķiem un stratēģiju attiecībā uz šā solījuma izpildi nākamajā starpvaldību procesā, lai rastu veidus, kā uzlabot starptautisko humanitāro tiesību īstenošanu, par ko vienojās 2015. gada decembrī Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness 32. starptautiskajā konferencē, un kas varētu stiprināt SHT pārvaldības sistēmu;
18. atzinīgi vērtē arī ES un dalībvalstu praksi dot solījumus SSKK konferencē; aicina PV/AP regulāri ziņot par šo solījumu īstenošanu, jo īpaši iekļaujot detalizētu iedaļu Padomes gada ziņojuma par cilvēktiesībām nodaļā par SHT;
19. aicina ANO un ES veicināt kampaņas, lai nodrošinātu, ka visi dalībnieki, tostarp nevalstiskas bruņotās grupas, apzinās savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un pilda savas saistības atvieglot humāno palīdzību un aizsardzību personām, kas atrodas to ietekmes jomā;
20. aicina dalībvalstis rādīt piemēru un pildīt savas saistības, ratificējot galvenos starptautisko humanitāro tiesību instrumentus un citus attiecīgos juridiskos instrumentus, kas ietekmē starptautiskās humanitārās tiesības;
21. atkārtoti pauž nopietnas bažas par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu ārpus starptautiskā tiesiskā regulējuma un atkārtoti uzstāj, lai Padome pieņemtu ES kopēju nostāju par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam un ANO dalībvalstu valdībām.